

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **O.**, so sídlom D., zastúpeného JUDr. J. M., advokátom so sídlom v L., proti žalovanému **T., s.r.o.**, so sídlom D., zastúpeného JUDr. A. K. V., advokátkou so sídlom v R., o **vypratanie nehnuteľnosti**, ktorá sa vedie na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod. sp. zn. 9 Cb 118/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. novembra 2011 č. k. 14 Cob 262/2011–132, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z 15. júla 2011 č. k. 9 Cb 118/2011–32 v spojení s opravným uznesením z 13. septembra 2011 č. k. 9 Cb 118/2011–90. Uvedeným uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť do právoplatného skončenia veci neobmedzovať a nezasahovať do výkonu práva žalovaného užívať na prevádzkovanie reštauračných a s tým súvisiacich služieb v nebytových priestoroch popísanej nehnuteľnosti. Zároveň mu uložil aby sa zdržal vykonania akýchkoľvek zásahov do priestorov, najmä zásahov, ktoré sú spôsobilé obmedzovať alebo sťažovať nerušené užívanie týchto priestorov na prevádzkovanie reštauračných a s tým súvisiacich služieb. Odvolací súd rozhodnutie odôvodnil tým, že sa stotožňuje s jeho skutkovými a právnymi dôvodmi, podľa ktorých boli kumulatívne splnené obe podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Žalovaný osvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V uvedenej súvislosti uviedol, že z doložených tvrdení žalovaného a listinných dôkazov možno považovať za osvedčený jeho status nájomcu predmetných nebytových priestorov. Žalobca znemožňuje žalovanému riadne užívanie priestorov neoprávnenými zásahmi a kedykoľvek vstupuje do prenajatých priestorov bez ohlásenia a bez prítomnosti žalovaného. Obmedzenie,

ktoré z predbežného opatrenia vyplýva, je len dočasným opatrením, preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že predbežné opatrenie ho obmedzuje natolko, že to zasahuje do jeho ústavných práv. Na právach je obmedzený len v rámci danou osvedčenou existenciou nájomných práv podľa nájomnej zmluvy z 30 júna 2006 v spojení s dodatkom z 2. augusta 2008.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 18. novembra 2011.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutím odvolacieho súdu bolo porušené jeho základné ústavné právo, preto mu musí dovolací súd poskytnúť ochranu. Krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým mu bolo uložené zdržať sa zásahov do budovy so súpisným číslom 296, ktorá je jeho výlučným vlastníctvom, hoci predmetom sporu je vypratanie len niektorých jej častí. Bolo tak obmedzené právo aj k priestorom, ktoré nie sú a ani nebudú predmetom súdneho konania. Predbežné opatrenie tak prekročilo nevyhnutnú mieru potrebnú pre dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení navrhol dovolanie odmietnuť. Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu o predbežnom opatrení, je preto neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), či opravný prostriedok smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 O. s. p. platí, že ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie [§ 239 ods. 1 písm. a) O. s. p.], alebo uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací

súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a), ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (ods. 2 písm. b), ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (ods. 2 písm. c).

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (239 ods. 3 O. s. p.).

Uznesenie o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré žalobca napadá dovolaním, nie je v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. uvedené. Navyše ide o uznesenie o predbežnom opatrení, kde je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená v ods. 3.

Proti každému rozhodnutiu súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a) až g) O. s. p. Žalobca sa žiadneho z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. nedovoľáva. Dovolací súd, vychádzajúc z povinnosti uloženej v § 242 ods. 1 O. s. p. preskúmal, či v konaní nedošlo k procesnej chybe, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, i keď dovolateľom nebola uplatnená, takúto chybu však nezistil. Napadnutému rozhodnutiu dovolateľ vytýka celkovú vecnú nesprávnosť, ktorá by mohla znamenať postihnutie konania inou vadou, ktorá mala za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p., na ktoré žalobca v dovolaní odkazuje, prípadne dôvod, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c O. s. p.). Nedostatky uvedené v § 214 ods. 2 O. s. p. zakladajú síce dôvodnosť dovolania, nie však jeho

prípustnosť. Znamená to, že vecnú správnosť rozhodnutia z pohľadu vytýkaných chýb môže dovolací súd preskúmať len, ak by bolo dovolanie prípustné. Dovolanie však, ako už bolo uvedené, prípustné nebolo.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu, ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c) O. s. p., odmietol. O trovách, ktoré vznikli v súvislosti s rozhodovaním o predbežnom opatrení rozhodne súd v rozhodnutí o veci samej (§ 145 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková